

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Ungdommen og klassekampen

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2010

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Udsendt af
Kommunistisk Parti

Ryesgade 3F¹.
2200 København N
Telefon: 35 35 60 69
Mail: info@kommunister.dk
Web: www.kommunister.dk

Layout og tryk:
Forlaget Arbejderen
© december 2010

ISBN: 978-87-89599-14-4

Indhold

Indledning	4
Krisen kradser	6
Ungdommen og de ideologiske udfordringer	6
Unge og arbejdsmarkedet	7
Unge under uddannelse	8
Uddannelse som handelsvare	8
Hvordan markedsføre?	9
De arbejdsløse unge	12
Hvilke unge rammes?	13
De fattige unge	13
Hvorfor så mange?	14
Unge og boligsituationen	15
Unge i krig	16
Organisering til kamp	17
Noter	18

Indledning

En ny generation af unge vokser op i disse år under indtryk af kapitalismens dybe krise og den borgerlige regerings nedskæringspolitik. Hvad betyder arbejdsløsheden, manglen på praktikpladser og boliger, vi kan betale? Hvad er det, der sker med vores uddannelser i takt med, at de markedsføres, og erhvervslivet får stadig større indflydelse på, hvad vi skal lære? Hvad er det, som har fået titusinder af unge til at demonstrere og aktionere? Hvad er kommunisternes politik og bud på fremtiden? Det vil denne lille pjece komme med nogle forskellige bud på.

Pjecen er udarbejdet som et led i Kommunistisk Partis aktuelle diskussion om organisering af den kommunistiske ungdom. Kommunistisk Parti har i dag ikke nogen ungdomsorganisation, men vi har en masse aktive unge rundt omkring i landet, som laver politik og aktivisme sammen. Vi diskuterer derfor nu mulighederne for at skabe en kommunistisk ungdomsorganisation.

På vores partikongres i 2008 tog vi denne beslutning om vores ungdomsarbejde:

»Kommunistisk Parti er et handlingens parti, som opbygges gennem aktiv deltagelse i klassekampen. Den organisatoriske politik må hele tiden udvikles for at fremme partiets synlighed og handlekraft. Vi lægger vægt på:

• at der i den kommende kongresperiode sker et samlet løft af det kommunistiske ungdomsarbejde, som er en afgørende del af opbygning, konsolidering og udvikling af partiet.«

Det har givet gode resultater. Der er en del unge, der er gået ind i partiet eller overvejer medlemskab. På partiets kongres til november 2011 er spørgsmålet om ungdommens kamp og organisering en af de vigtigste diskussioner. Denne lille pjece er et bidrag til denne diskussion. Pjecen er langt fra udtømmende. Vi ser den som et udgangspunkt for videre debat og udvikling.

Kommunistisk Parti kæmper for en ny politik og en ny regering. Vores fokus er at styrke de politiske aktiviteter udenfor Christiansborg. Vi er ikke styret af det partitaktiske spil inde bag Folketingets tykke mure.

Kommunistisk Parti ønsker, at Danmark opbygges på et demokratisk, solidarisk og bæredygtigt grundlag. Vi vender os imod racisme og fremmedhad. Vi ønsker et Danmark, som fører en antiimperialistisk udenrigspolitik. Vi kæmper for at styrke solidariteten med Cuba, Palæstina og de mange andre folk, der kæmper for deres frihed og selvstændighed. Vi ønsker et Danmark udenfor NATO og EU og kæmper for at trække alle danske soldater i udlandet hjem.

Vi vil sætte en stopper for den voksende ulighed i Danmark. Vi har ikke brug for monopolerne og spekulanterne. Vi ønsker et socialistisk Danmark, hvor det er arbejderklassen – det store flertal af befolkningen – som er samfundets virkelige magthavere.

Kommunistisk Parti er ikke en vælgerforening, hvis politik beslattes bag Christiansborgs tykke mure. Alle partiets medlemmer er med til at præge partiets politik og aktiviteter gennem partiafdelingerne.

Vil du være med til at male Danmark rødt og præge organiseringen af den kommunistiske ungdom i de kommende år, så gå med i Kommunistisk Parti!

Rigtig god læse- og diskussionlyst!
Kommunistisk Parti, Ungdomsudvalget, 1. december 2010.

Krisen kradser

Danmark befinder sig lige som resten af verden i en dyb og strukturel krise. Det betyder, at der ikke bare er tale om en økonomisk-finansiell krise, men en grundlæggende krise i det kapitalistiske system.

Krisen består af mange forskellige, men sammenhængende kriser: En økonomisk krise, en energikrise, en klimakrise, en fødevarekrise osv.

Siden krisen brød ud i 2008, er magthavernes ideologiske angreb forstærket. Der er blevet sat hårdt ind for at redde den kriseramte kapitalisme, og alle former for modstand imod det bestående nedkæmpes hårdt.

I Danmark så vi under klimatopmødet i december 2009, hvordan aktivister, som kæmpede for at sætte klimaet over kapitalens profit, blev kriminaliseret af magthaverne. Med udemokratiske love, trusler og politi vil de skræmme os fra at kæmpe. Samtidig puster magthaverne til racisme, fremmedhad og antikommunisme.

I Danmark som i mange andre vestlige lande bruger regeringen krisen som undskyldning for at skære ned på vores velfærd og lægge pres på vores tilkæmpede rettigheder. De rige og bankerne får skattelettelser og bankpakker, mens vi får regningen. Vores velfærd forringes, og arbejdsløsheden vokser.

Med krisen opstår også nye muligheder for at bringe alternativer til kapitalismen i spil. Det gør vi i Kommunistisk Parti. Vi kæmper for et andet samfund i Danmark – et socialistisk samfund, som bygger på solidaritet og velfærd for alle frem for krise og arbejdsløshed.

Ungdommen og de ideologiske udfordringer

Ungdommen er ikke en klasse for sig selv, men langt størstedelen af alle unge tilhører objektivt set arbejderklassen. Samfundets herskende klasse fører i dag en ideologisk kamp mod os unge.

Denne kamp er intensiveret siden socialismens sammenbrud

i Europa og Sovjetunionen. Unge bliver i dag kun præsenteret for én ideologi, nemlig liberalismen, som hylder markedet og den private ejendomsret. Unge er mere sårbare overfor en sådan manipulation, fordi vi er mindre erfarne politisk og socialt i kraft af vores relativt korte levetid.

Det kapitalistiske system fremmer individualisme på bekostning af fællesskabet. Det hylder den stærkes ret og foragter solidaritet, fagforeninger, kollektiv velfærd og klassekamp. Det forvrænger billedet af klassesamfundet. Det arbejder for at splitte og lamme os, så vi tror, at vi står helt alene i verden, alt imens problemerne tårner sig op.

Men sådan fungerer det ikke. Kun i fællesskab kan vi skabe forandringer.

Unge og arbejdsmarkedet

Med krisen og voksende arbejdsløshed er lønnen for alvor sat under pres. Unge er hårdt ramt af arbejdsløshed og bliver ofte tilbudt job til en meget lav løn. I desperation tvinges flere unge til at arbejde gratis i en periode i håb om at få en fast ansættelse.

Unge er nye på arbejdsmarkedet og mangler erfaring med fagligt arbejde og kamp. Det udnytter arbejdsgiverne til at sætte unges løn og rettigheder under pres. Det gælder via særordninger som for eksempel »indslusningsløn«. På den måde kommer unge nemt til at agere løndumpere på et arbejdsmarked, som det bliver stadigt sværere at trænge ind på.

Det er vigtigt, at unge er fagligt aktive og kender deres overenskomst. Det er vigtigt at lære af og bygge videre på de erfaringer, som arbejderklassen har vundet gennem generationer. De kollektive overenskomster og den kollektive velfærd er vundet i kamp. Arbejderklassen i Danmark har intet fået foræret af den herskende klasse. Som ung på arbejdsmarkedet må man derfor organisere sig fagligt og politisk og finde sin plads i klassekampen.

Unge under uddannelse

Det danske uddannelsessystem afspejler de gældende samfundsstrukturer og den herskende ideologi. Det er i uddannelsessystemet, vi tilegner os samfundets ideologiske overbygning og bliver opdraget til at indgå på samfundets præmisser. Derfor er uddannelsessystemet en vigtig ideologisk og politisk kampplads.

Uddannelse spiller en stadig større rolle i samfundet. Der stilles hele tiden flere krav til den uddannede arbejdskraft om at omstille, efteruddanne og opkvalificere sig. Der bliver stadigt færre ufaglærte job, og lønnen er under hårdt pres. Derfor er det et stort problem, at færre unge i dag får en ungdomsuddannelse.

Uddannelse som handelsvare

Der er mange aspekter af uddannelsessystemet, som er relevante at tage fat på. I denne pjeces vil der ensidigt blive fokuseret på markedsgørelsen af vores uddannelsessystem.

Det danske uddannelsessystem er under hastig forandring. Det er kun Forsvarsministeriet, der ikke er ramt af regeringens nedskæringer, og uddannelsessystemet er hårdt ramt af sparekniiven¹. Højere klassekvotienter, lærerfri undervisning, aflyste timer, skolelukninger i massevis og firing af over tusind skolelærere er direkte konsekvenser af denne politik. Uddannelsessystemet bliver i stadig højere grad markedsgjort.

Blandingen af både nedskæringer og markedsgørelse betyder, at den offentlige kontrol med uddannelsessystemet bliver mindre², mens private alternativer vinder frem og får mere og mere indflydelse.

Med markedsgørelsen er uddannelse blevet en handelsvare, hvor private firmaer kan tjene profit. Det har regeringen importeret direkte fra EU.

EU's Bologna-proces, som blev vedtaget af Ministerrådet i 1999,

har som mål at skabe et indre marked for højtuddannet arbejdskraft. Det skal ske gennem øget mobilitet for studerende på mellem- og lange uddannelser. Det kræver, at de europæiske uddannelser harmoniseres.

Studerende i mange europæiske lande (herunder Danmark) har flere gange protesteret imod Bologna-processen og anklaget den for at være en del af en neoliberal uddannelsespolitik og markedsførelse, som medfører stigende pres på den fri forskning, ensretning, mere brugerbetaling og manglende demokrati og åbenhed.

Hvordan markedsførelse?

Bologna-processen er i første omgang rettet imod universiteterne, men den øgede markedsførelse breder sig ud i hele uddannelsessystemet.

I **folkeskolen** er der et stadigt større fokus på resultat, test og prøver. Det betyder, at undervisningen bliver rettet ind, så det, eleverne lærer, kan måles og vejes. Undervisningen lægges alene til rette på, at eleverne kan bestå de mange prøver. Konsekvensen bliver ensretning og mere fokus på kontant viden frem for de mindre målbare kundskaber som evnen til at samarbejde, at forholde sig kritisk og være kreativ.

Resultaterne fra folkeskolens »nationale test« bliver endnu ikke offentliggjort, men regeringen arbejder hårdt herpå. En sådan offentliggørelse vil, sammen med det frie skolevalg, med sikkerhed åbne op for konkurrence og øget ulighed skolerne imellem. I takt med, at de voldsomme nedskæringer forringer kvaliteten af de danske folkeskoler, vinder privatskolerne mere og mere frem³. Her kan de børn, som har forældre, der kan betale, få lov at starte deres skoleliv.

Under den nuværende regering er **ungdomsuddannelserne**⁴ blevet selvejende. Selvejemodellen betyder, at det enkelte uddannelsessted selv er ansvarligt for sin økonomi, at den løber

rundt og giver overskud. Pengene får skolen dels gennem offentlige bevillinger, men først og fremmest gennem de såkaldte taxametertilskud. Tilskuddet optjenes for hver elev, der indskrives og gennemfører uddannelsen, eller sagt med markedstermer: Jo flere kunder i butikken desto mere overskud.

Det handler om at tiltrække så mange elever som muligt. Der bruges millioner af kroner på at gøre reklame for sig selv og tiltrække elever. Det er penge, som i stedet kunne være brugt på at forbedre uddannelserne.

De større og populære uddannelsessteder i centrum af storbyerne står bedst rustet i kampen om eleverne. De mindre uddannelsessteder i udkantsområderne bliver taberne og må dreje nøglen om. Det kan få store konsekvenser. Mange unge får lang skolevej eller må helt opgive en ungdomsuddannelse.

Selvejemodellen har medført, at demokratiet indskrænkes, idet skoleledelserne har fået ekstern repræsentation. Dvs. at personer, der kommer udefra, for eksempel fra det private erhvervsliv, har flertal i bestyrelserne, frem for eleverne, lærerne og forældre.

Undervisningen på ungdomsuddannelserne bliver i stigende grad tilpasset erhvervslivets behov og er underlagt markedsførelsen. For eksempel er der et samarbejde mellem HTX og Grundfoss og Danfoss.

På erhvervsskolerne giver stadig flere uddannelser kun delkompetencer.

Det betyder dårligere uddannelse og færre muligheder for den unge på arbejdsmarkedet.

Manglen på praktikpladser er en konsekvens af, at der ikke bliver stillet krav til arbejdsgiveren, som tvinger dem til at uddanne flere unge.

På det man kan kalde **velfærdsuddannelserne**⁵, bliver eleverne og de studerende uddannet til at indgå i en stadig mere markedsgjort offentlig sektor⁶. Igennem uddannelsen lærer man at forstå de syge, de gamle, børn og deres forældre som »kunder« eller »brugere« af en bestemt vare, altså af hospitalerne, plejehjemmene, børnehaverne og skolerne.

De mellemlange uddannelser er – som en direkte konsekvens af Bologna-processerne – desuden omlagt til professionsbachelor og følger derfor den omtalte harmonisering.

Forvandlingen til bacheloruddannelser har betydet mere fokus på boglig viden og mindre fokus på praktiske færdigheder. Således skal man i dag have en ungdomsuddannelse for eksempelvis at læse til pædagog. Akademiseringen gør det svært for de mere praktisk orienterede unge at få en mellemlang uddannelse.

På **universiteterne** gør mange af tendenserne fra ungdomsuddannelserne sig gældende. Det gælder både den økonomiske styring, taxametermodellen og afdemokratiseringen.

Taxameterordningen og de store nedskæringer i de offentlige bevillinger, som universiteterne er udsat for, medfører, at mindre fag må lukke. Det er fag, som der ikke er penge i nu og her, og som ikke efterlever det private erhvervslivs behov.

Universiteternes pressede økonomi betyder, at det bliver mere og mere normalt at modtage sponsorater udefra. På Copenhagen Business School kan man for eksempel blive undervist i Nordea- eller Prince-auditoriet, og i 2010 modtog naturvidenskab på Københavns Universitet det hidtil største private økonomiske bidrag – nemlig 885 millioner af Novo Nordisk. Det er et godt eksempel på, hvordan nedskæringspolitikken og markedsgørelsen går hånd i hånd.

Regeringen er i færd med et større angreb på SU'en. Nedskæringerne rammer de hjemmeboende og de unge, som ikke gennemfører deres uddannelse på normeret tid. Hvis du vil uddanne

dig, må du »selv betale for varen«. Det får store konsekvenser for de økonomisk dårligst stillede studenter.

Kommunisterne kræver et stop for markedsgørelsen af uddannelsessystemet. Vi kræver gratis uddannelse til alle og vender os imod den stigende brugerbetaling, som breder sig fra folkeskolerne til universiteterne. Vi kræver en SU, som de studerende kan leve af.

De arbejdsløse unge

Under 1980'ernes Schlüter-regering voksede ungdomsarbejdsløsheden eksplosivt, hvilket medførte, at hele ungdomsårgange blev tabt på gulvet og aldrig siden har kunnet slå rod på arbejdsmarkedet.

Det var et tydeligt eksempel på, hvor destruktiv arbejdsløshed blandt unge kan være. Et borgerligt kunststykke, som vi måske er ved at blive vidner til igen.

Ansporet af finanskrisen, den deraf accelererede systemkrise og VK-regeringens skamløse håndtering af situationen, er ungdomsarbejdsløsheden eksploderet. Blandt de 16-24-årige er tallet vokset fra 10.000 i 2008 til 20.000 i sidste kvartal af 2009, mens arbejdsløsheden blandt unge under 30 år ramte næsten 70.000 i første kvartal af 2010 ⁷.

Dette er, hvad de officielle tal viser. Men eftersom en stor andel af de unge ikke modtager hverken kontanthjælp eller dagpenge på trods af at være aktivt jobsøgende, bliver de ikke talt med i de officielle undersøgelser. Derfor ligger det reelle tal et sted lidt over 80.000 – hvilket betyder, at hver tolvte i den danske ungdom står uden for arbejdsmarkedet ⁸.

På grund af de planlagte finanspolitiske stramninger viser prognoser fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at 17.000 jobs vil blive nedlagt i det offentlige i 2011 ⁹.

Al erfaring viser, at de unge og uerfarne vil blive hårdest ramt, og det vil i bedste fald kaste endnu flere unge ud i en tilværelse

på kontanthjælp og bistand, i værste fald vil de ende uden et reelt livsgrundlag.

Der findes ikke en krisefri kapitalisme. Der findes ikke en kapitalisme uden arbejdsløshed. I disse år rammes stadig flere unge af arbejdsløshed. De presses ud af arbejdsmarkedet eller uddannelsessystemet, kasseres af samfundet inden deres liv for alvor er kommet i gang.

Hvilke unge rammes?

Unge kvinder bliver hårdt ramt, når jobbene forsvinder. Antallet af arbejdsløse kvinder mellem 20 og 29 år steg markant, da finanskrisen ramte Danmark i 2008. Krisen betød, at yderligere 6-7.000 unge kvinder blev presset ud af arbejdsmarkedet. I den tilsvarende aldersgruppe voksede tallet med cirka 2.000 mænd ¹⁰.

Unge rammes af arbejdsløshed, fordi de mangler erhvervs erfaring eller kvalifikationer. Især unge uden uddannelse bliver hårdt ramt. Det dalende antal unge, der får en ungdomsuddannelse, er et voksende problem. I perioden 2001-2005 var andelen af unge, der havde eller var i gang med en ungdomsuddannelse på 77 pct., den faldt til 74 pct. i 2008 – et fald, der er fortsat. Der til kommer, at hele 23 pct. af de unge, der begynder på en ungdomsuddannelse falder fra, inden de får deres afsluttende eksamen. 8.000 unge kan ikke gennemføre deres tekniske uddannelse pga. manglende praktikpladser. Dette tal vil vokse, når regeringen skærer 1.500 skolepraktikpladser i 2011.

Det står klart, at det er ungdommen, som rammes hårdest af arbejdsløshed, og at flere og flere unge bliver arbejdsløse. Mange unge, som mister deres job, står ofte uden dækning eller mulighed for hjælp fra fagforeningerne, da organiseringsgraden blandt unge er lav.

De fattige unge

Det er en kendsgerning, at fattigdommen stiger i Danmark, og at særligt unge er udsatte for at havne i fattigdom.

Kommunistisk Parti ser fattigdom som en relativ størrelse, der kun kan måles ved at se på indkomst i forhold til de givne sociale forbrugsmønstre og den samfundsmæssige kapitalophobning som sådan. I Danmark er der ingen officiel fattigdomsgrænse, så i det følgende anvendes OECD's fattigdomsgrænse på 50 pct. af medianindkomsten ¹¹.

Antallet af fattige unge i Danmark og især i Københavns Kommune er utroligt højt. Ifølge den paneuropæiske statistikbank Eurostat er den såkaldte ROP-rate («Risk-Of-Poverty») for 18-24-årige i Danmark den højeste i Europa, når det altså er justeret i forhold til de individuelle nationale medianindkomster. Hele 34 pct. af de 18-24-årige var således direkte truet af fattigdom i 2008. Altså en meget høj andel, som, hvis det gøres op i procent, betyder, at der lever cirka 200.000 danskere under 29 år under OECD's fattigdomsgrænse ¹².

Hvorfor så mange?

Det stigende antal fattige i Danmark hænger sammen med størrelsen på de sociale ydelser, som regeringen og Dansk Folkeparti fører en konstant kamp for at gøre endnu mindre.

SU'en og lærlingelønnen er i dag så lav, at unge under uddannelse er tvunget til et liv under fattigdomsgrænsen.

Unge på de erhvervsfaglige uddannelser, som er i skolepraktik, er hårdt ramt. De har ikke mulighed for at have et arbejde ved siden af skolen, fordi praktikken er fuldtid. Derfor må de klare sig for små 60 kroner i timen. Det beløb vil VK-regeringen halvere for hjemmeboende.

Nu vil regeringen afskaffe SU'en for hjemmeboende under 20 år. Det vil først og fremmest ramme unge arbejderes mulighed for at få en uddannelse.

I forhold til sociale ydelser er det især unge på kontanthjælp, der er hårdt ramt. Er man under 25 år og udeboende, får man udbetalt 76.212 kroner årligt. Det er 30.000 kroner under OECD's fat-

tigdomsgrænse. I dag lever mellem 45.000 og 55.000 unge på kontanthjælp.

Det er en klar tendens, at jo længere en uddannelse man har, jo mindre er risikoen for at ende som fattig. Antallet af unge fattige, hvis højeste uddannelsesniveau er grundskolens ni år, er således 37.100, mens antallet af unge fattige med en lang videregående uddannelse (femårig) er cirka 900. Bare med én ungdomsuddannelse falder antallet af unge fattige til 9.300. Her tales om unge med *end* uddannelse, og de mange unge fattige under uddannelse er altså ikke medtaget.

Det understreger blot vigtigheden af, at unge får en uddannelse.

Unge og boligsituationen

Du skal være skrevet op til en almennyttig bolig fra fødslen, eller dine forældre skal have råd til at købe en lejlighed til dig, ellers er du kastet for bolighajerne i kampen mod bolignøden.

Med de tårnhøje boligpriser og manglen på billige ungdomsboliger har tusinder af unge store vanskeligheder med at finde en bolig, de kan betale.

Boligmanglen er mest synlig omkring studiestart, og medierne bugner hvert år med historier om unge, som ikke har fået en ungdomsbolig og derfor må ud og leje et værelse til tårnhøje priser. I 2010 koster et værelse i gennemsnit 4.463 kr. i Storkøbenhavn, 3.016 kr. i Aalborg og 4.058 kr. i Aarhus ¹³.

Der er knap 60.000 ungdomsboliger inklusive kollegier. Det svarer til, at der i gennemsnit er omkring tre videregående studiepladser for hver ungdomsbolig. Der er 31.200 ungdomsboliger i universitetsbyerne. Det er langt fra nok. I København er der kun en ungdomsbolig per seks studiepladser ¹⁴.

Andelsboligen er markedsgjort under den nuværende regering. Da det blev muligt at låne i sin andel, så mange andelshavere muligheden for en hurtig gevinst, og andelskronen blev sat op til et maksimum. Hvor man tidligere kunne skrives op til en billig bo-

lig, sælges andele i dag af ejendomsmæglere på samme markedsvilkår som ejerboliger. Og på det grundlag kan det hævdes, at andelstanken er så godt som død.

Lejeloven sikrer på mange måder lejerne godt, men mange unge kender ikke deres egne rettigheder, og da ens husleje bliver et individuelt spørgsmål, er der ikke megen hjælp at hente, hvis man ikke er medlem af Lejernes Landsorganisation (LLO). Ifølge Lasse Harder fra LLO er problemet for mange unge, at: »De fleste kun har en måneds opsigelse, og at opsigelsen ikke skal begrundes. Så mange brokker sig ikke, når de risikerer at stå på gaden kort tid efter¹⁵.«

Rigtig mange unge står i en utrolig vanskelig situation omkring noget så fundamentalt som et sted at bo. Kommunistisk Parti kræver flere ungdomsboliger, som de unge kan betale. Vi opfordrer elev- og studenterbevægelsen til at opprioritere denne kamp i de kommende år. Spørgsmålet om et sted at bo er ikke et individuelt problem for de uddannelsessøgende.

Unge i krig

Med Danmarks deltagelse i krigene i Irak og Afghanistan er krig rykket tættere på danske unge.

På grund af krisen er der flere og flere unge, som søger ind i militæret. Siden 2005 er antallet af unge, der søger ind i forsvaret, mere end fordoblet til 7.500 om året¹⁶. Du kan blive arbejdsløs eller soldat. Den danske krigsmaskine er blevet et uddannelsesvalg blandt mange. Der hænger reklamer for at blive officer i hæren og ingeniør på DTU side om side i S-togene.

Det store antal ansøgere betyder, at 4.500 unge mænd og kvinder i år vil modtage et afslag på deres ansøgning om en uddannelse i hæren. Også antallet af frivillige til den fire måneder lange værnepligt er steget gennem de senere år. I dag er over 88 pct. af årets omkring 6.000 værnepligtige frivillige. I 2004 var det kun omkring 70 pct.

Det er paradoksalt, at i takt med, at der er flere unge, der melder sig til militæret, og at krig bliver en mere »naturlig« del af unges hverdag, forholder medierne sig mindre og mindre til de krige, som Danmark er med i. Vi hører om krigen, når endnu en soldat har mistet livet. Eller når hemmelige dokumenter lækkes om krigenes rå og brutale virkelighed og magthavernes kyniske spil i kulissen. Men ellers er der tavshed. Magthaverne frygter, at sandheden kommer frem, fordi det kan skabe et grundlag for en stor og slagkraftig fredsbevægelse, som der er så stort behov for at skabe.

Organisering til kamp

De forskellige aspekter, som er taget med i denne pjeces, vidner om, at unges vilkår og rettigheder sættes under stadigt større pres. Mange unge lever et liv i usikkerhed, hvad angår uddannelse, job, arbejdsløshed og fattigdom. Der opstår en form for magtesløshed, som understøttes af den ideologiske kamp for at fortælle os, at der ikke findes nogen anden vej end kapitalismen.

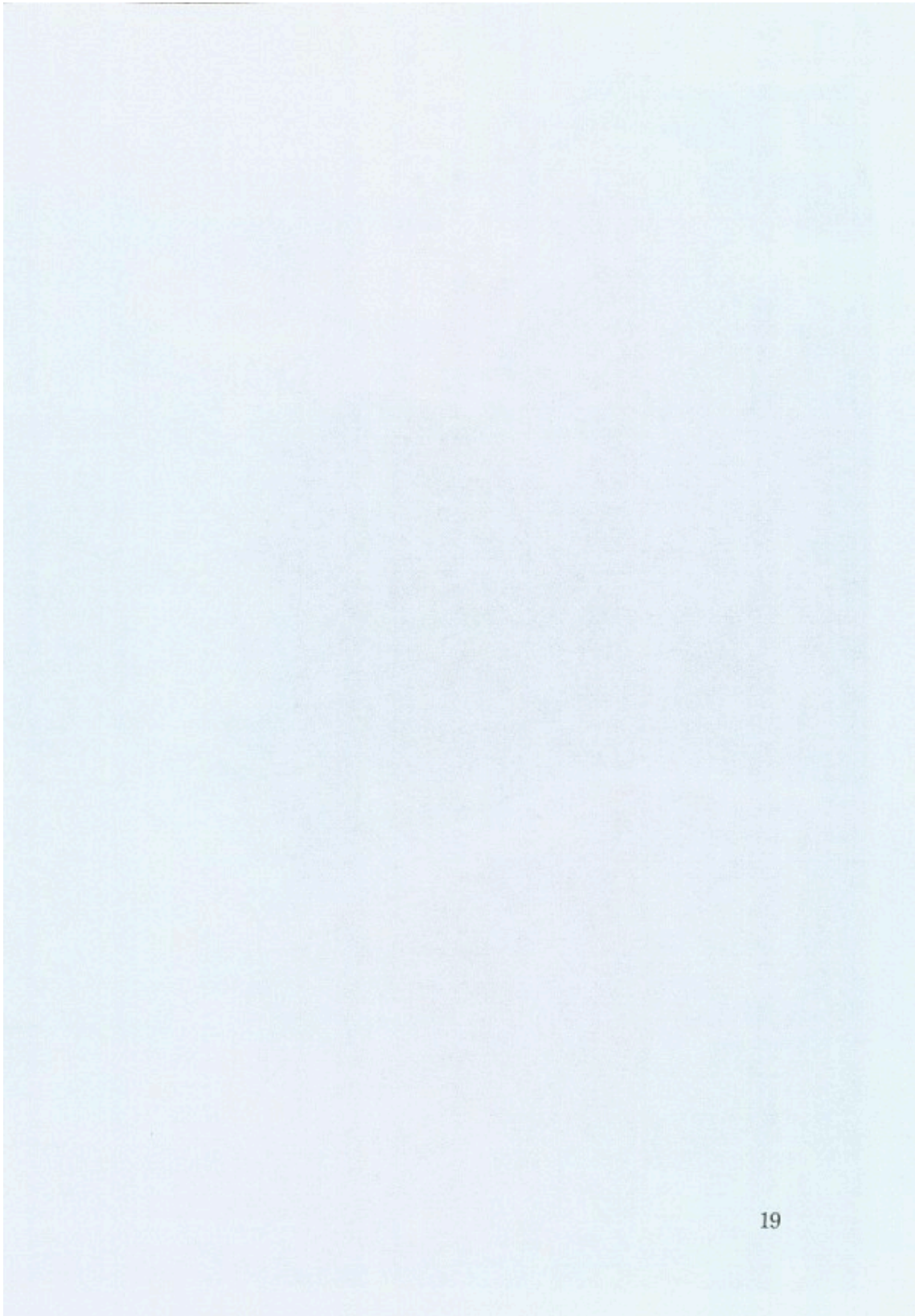
Men den usikkerhed og magtesløshed skal vendes til aktiv utilfredshed. Det *kan* lade sig gøre at stille krav og ændre på tingene. Vi må ikke dukke nakken, men sparke opad imod magthaverne og på sigt slå dem af pinden. På den måde kan vi vinde kontrollen over vores eget liv og kontrollen over vores fælles fremtid. Skal det lykkes, må vi som unge organisere os.

I Kommunistisk Parti vil vi skabe en ungdomsorganisering for de unge, som vil ændre samfundet generelt og skabe et andet – et socialistisk og på sigt et kommunistisk.

Der er også brug for DIG – gå med – kæmp med!

Noter

1. Nedsæringspolitikken blev i det små startet af den tidligere socialdemokratiske-radikale regering (1998-2001)
2. Vedrører både det offentlige system (stat og kommuner), mens også demokratiet på de enkelte uddannelsesinstitutioner indskrænkes.
3. I løbet af den nuværende regerings tid er antallet af elever på privatskolerne steget med 26 pct. Tallet stammer fra cevea.dk
4. De tekniske skoler, handelsskolerne, det almene og det tekniske gymnasium samt HF.
5. De mellemlange samt sosu-uddannelsen.
6. I den offentlige sektor kaldes det New Public Management.
7. <http://www.berlingske.dk/danmark/ungdomsarbejdsloeshed-eksploderet>.
8. <http://politiken.dk/indland/ECE841492/unge-ledige-er-det-stoerste-problem/>
9. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – Nyhedsbrev, 16. november 2010.
10. »Statistikbanken« på dst.dk. Statistik over antallet af henholdsvis mænd og kvinder mellem 12-21, som enten er »arbejdsløse« eller »midlertidigt udenfor arbejdsmarkedet«
11. Medianindkomsten er den løn, den »midterste« person tjener, hvis folk rangordnes efter indkomst.
12. Ae.dk
13. Boligportal.dk
14. Indenrigs- og Socialministeriet samt Danmarks Statistik.
15. Udtalt af udlejningskonsulent i LLO Lasse Harder til Søndagsavisen.
16. http://ugebreveta4.dk/2010/201001/baggrundsanalyse/rekordmange_soeger_ind_i_forsvaret.aspx

Ungdommen og klassekampen

Tror du heller ikke på en krisefri kapitalisme? Vil du være med til at kæmpe for et solidarisk, bæredygtigt og socialistisk Danmark?

Organiser dig! Tag kontakt med Kommunistisk Parti!

Der er også brug for DIG – Gå med – Kæmp med!

ISBN: 978-87-89599-14-4

Forlaget Arbejderen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk